

แหล่งเงินทุนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อมในประเทศไทย

นายพีระ ภัคดีแจ่มใส

002095

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

แผนกวิชาการธนาคารและการเงิน

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๒๒

216715068

THE SOURCES OF FUND TO PROMOTE & DEVELOP SMALL-SCALE INDUSTRY
IN THAILAND

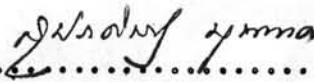
Mr. Pira Pakjamsai

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Accountancy
Department of Banking and Finance
Graduate School
Chulalongkorn University

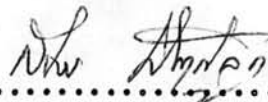
1979

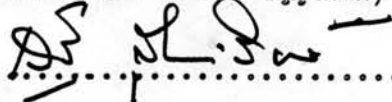
หัวข้อวิทยานิพนธ์ แหล่งเงินทุนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อมในประเทศไทย
โดย นายพีระ ภัคดีแจ่มใส
แผนกวิชา การธนาคารและการเงิน
อาจารย์ที่ปรึกษา นายเสรี สุคนธสิทธิ์

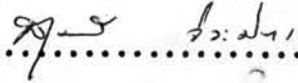
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

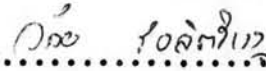

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รอง ศาสตราจารย์ ดร. สุประดิษฐ์ ชูขนาด)

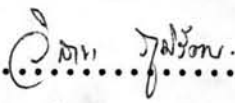
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ สังวร ปัญญาติลก)

.....กรรมการ
(นายเสรี สุคนธสิทธิ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมาส จิวะมิตร)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วลัย ชาลิตธำรง)

.....กรรมการ
(อาจารย์ วิสาชา ภูมิรัตน์)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แหล่งเงินทุนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อมในประเทศไทย
ชื่อนิสิต	นายพีระ ภัคดีแจ่มใส
อาจารย์ที่ปรึกษา	นายเสรี สุคนธ์สิทธิ์
แผนกวิชา	การธนาคารและการเงิน
ปีการศึกษา	๒๕๒๑

บทคัดย่อ

แหล่งเงินทุนที่เพียงพอมีความสำคัญต่อความอยู่รอดของอุตสาหกรรมขนาดย่อม ในประเทศไทยกว่าร้อยละเก้าสิบของจำนวนอุตสาหกรรมทั้งหมดเป็นอุตสาหกรรมขนาดย่อม ฉะนั้น อุตสาหกรรมขนาดย่อมจึงมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก แหล่งเงินทุนประกอบด้วย แหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินและแหล่งเงินทุนจากนอกสถาบันการเงิน การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ได้ผลนั้น รัฐจำเป็นต้องจัดให้มีสถาบันการเงินสำหรับส่งเสริม อุตสาหกรรมขนาดย่อมโดยตรงเพื่อช่วยเหลือด้านการเงินทุกวิถีทาง วิชาการศึกษา ผู้เขียนได้ วิเคราะห์โครงสร้างและผลการดำเนินงานของสำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม กระทรวง อุตสาหกรรม ซึ่งเป็นสถาบันการเงินของรัฐแห่งเดียวที่ให้บริการด้านสินเชื่อเฉพาะแก่อุตสาหกรรม ขนาดย่อม โดยสัมภาษณ์คณะกรรมการอำนวยการหน่วยงานท่านและเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งเข้าร่วมสังเกตการณ์ในการปฏิบัติงานของสำนักงานธนกิจฯ ด้วย ได้ไปดูงานขบวนการ ผลิตและการดำเนินงานในโรงงานบางแห่งและสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ นอกจากนี้ ได้สัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่ระดับสูงด้านสินเชื่อของสถาบันการเงินเอกชนต่าง ๆ เช่น ธนาคารพาณิชย์ บริษัท เงินทุน ฯลฯ ส่วนการศึกษาสถาบันการเงินประเภทนี้ในต่างประเทศ ได้ศึกษาค้นคว้าจาก ตำราเอกสารเพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบกับประเทศไทย

ในปัจจุบันนี้ สำนักงานธนกิจฯ ได้ใช้ระเบียบการให้กู้เงินซึ่งออกประกาศใช้มาตั้งแต่ ปี ๒๕๐๗ แต่ก็ยังถือปฏิบัติอยู่โดยไม่ได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ ทำให้ลักษณะการดำเนินงานมีขอบเขตจำกัดมาก กล่าวคือ จำนวนเงินให้กู้อยู่ไม่เกิน ๑ ล้านบาท อัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๙.๕ ต่อปี ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกันเต็มที่โดยธนาคารกรุงไทยเป็นผู้ประเมินราคาหลักทรัพย์ เงินทุนหมุนเวียนให้กู้ยืมมีเพียงประมาณ ๒๐๐ ล้านบาทเท่านั้นซึ่งได้

จากงบประมาณแผ่นดิน ๑ ใน ๔ และได้จากส่วนสมทบของธนาคารกรุงไทยอีก ๓ ใน ๔ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานนี้ไม่มีฐานะเป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ทั้ง ๆ ที่เป็นหน่วยงานสำคัญ จึงขาดสิ่งดึงดูดผู้มีความรู้ความสามารถในด้านบุคคลากร องค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้สำนักงานธนาคารขาดความเชื่อมั่นจากผู้เป็นอันมาก ไม่เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง และไม่เจริญเติบโตเท่าที่ควร ถึงแม้ว่าอัตราดอกเบี้ยจะต่ำกว่าแหล่งเงินทุนอื่น ๆ ก็ตาม

ปัญหาของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อมในการขอเงินจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ คือ ถูกผู้ให้กู้เอาเปรียบในด้านอัตราดอกเบี้ย และถูกปฏิเสธให้กู้เนื่องจากไม่มีหลักทรัพย์สินค้ำประกัน หรือมีแต่ไม่เพียงพอ สถาบันการเงินส่วนใหญ่ให้แต่เงินกู้ระยะสั้นและไม่ค่อยจะสนับสนุนช่วยเหลือ เพราะเห็นว่ามีความเสี่ยงสูงและไม่คุ้มค่าใช้จ่าย ข้อเสนอแนะคือ ควรยกฐานะของสำนักงานธนาคาร ขึ้นเป็นสถาบันการเงินของรัฐเป็นกิจลักษณะในรูปรัฐวิสาหกิจ โดยมีเงินทุนให้กู้ยืมมากเพียงพอและเพิ่มวงเงินกู้อย่างไม่เกิน ๓ ล้านบาท ขยายสาขาการบริการออกไปทั่วภูมิภาคของประเทศและประชาสัมพันธ์ให้ทราบทั่วถึงกัน ใช้มาตรการช่วยเหลือผู้กู้โดยมีโครงการค้ำประกันสินเชื่อ การให้เข้าซื้อเครื่องจักรและอะไหล่หามาตรฐานอื่น การรับซื้อลดตัวสัญญาใช้เงิน นอกจากนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยยังควรกระตุ้นให้สถาบันการเงินของเอกชนสนับสนุนช่วยเหลือด้านการเงินแก่อุตสาหกรรมขนาดย่อมมากขึ้น เช่น การรับช่วงซื้อลดตัวสัญญาใช้เงินจากธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุน ลดอัตราส่วนเงินสดสำรองตามกฎหมายและระเบียบธนาคารพาณิชย์บางส่วนลง เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์สามารถปล่อยเงินกู้ระยะยาวแก่อุตสาหกรรมขนาดย่อมได้ เป็นต้น

ส่วนปัญหาเรื่องการบริหารการเงินนั้น ผู้ประกอบการมักจะมองข้ามและไม่ยอมรับว่าตนเองขาดความสามารถและความรอบรู้ในด้านนี้ จึงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดอย่างผิด ๆ ทำให้กิจการขาดสภาพคล่องทางการเงินและอาจต้องล้มเลิกกิจการไปในที่สุด ข้อเสนอแนะคือ ผู้ประกอบการควรแสวงหาความรู้ในด้านการจัดการเรื่องทรัพย์สินและหนี้สินของกิจการอย่างถ่องแท้ พยายามใช้ข้อมูลทางบัญชีให้เกิดประสิทธิภาพในการควบคุมและวางแผน โดยการไปขอรับการฝึกฝนอบรมจากหน่วยบริการต่าง ๆ ในกรณีนี้ สถาบันการเงินของรัฐต้องมีผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำปรึกษาการบริหารการเงินควบคู่ไปกับการให้กู้ยืม การพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อมจึงจะสำเร็จผลตามเป้าหมาย

Thesis Title The Sources of Fund to Promote & Develop Small-Scale
 Industry in Thailand

Name Mr. Pira Pakjamsai

Thesis Advisor Mr. Seri Sukontasithi

Department Banking and Finance

Academic Year 1978

ABSTRACT

Adequate sources of fund are important to the survival of small-scale industries, which are 90% more than the over-all industries put together in Thailand. Therefore, they play an important role to the local economy. Institutional sources of finance and non-institutional sources of finance are two main sources of fund. To promote and develop small-scale industries, the government should establish a special financial institution to provide all kinds of financial assistance and to persuade other financial institutions to participate more in the financial aid. The research method is principally to analyse the structure and operation results of Small Industries Finance Office (SIFO) which is under the supervision of Department of Industrial Promotion, Ministry of Industry. It is the only state-owned finance office now. In compiling the research method, the writer has to interview some of the members of the Loan Board and other high ranking officers and to observe on the spot the manufacturing process and business operation of some small factories, also to interview the bankers and the officers of other financial institutions as well as the entrepreneurs of small-scale industries. To study this type of financial institutions in foreign countries,

research has to be made through documentary evidences and data of each country, which is essential to be compared with that of Thailand.

At present, SIFO still follows the old regulations which have been enforced since 1964 without improvement, i.e., to keep up with the change of the world economic conditions. The scope of operation is very limited, that is, the extent of the loan can not exceed 1 million Baht in each individual case, the rate of interest is 9.5% per annum, the borrowers must provide full securities as collaterals, and such securities have also to be appraised by the Krung Thai bank first. The loanable fund is around 200 million Baht only which is partly derived from the government through the annual budget of Industrial Promotion Department and by the Krung Thai bank. The present proportion of the contribution of the fund between SIFO and the Krung Thai bank is 1 : 3. The SIFO's employees are neither government officials nor state-enterprise officials, though it is an important organization. Hence, there is no attractions to induce men of high capabilities to join this institution. These negative factors therefore make SIFO scopeless, the general borrowers have not much faith in it, so much so that the majority of small-scale industries in the country are not aware of the existence of SIFO.

The borrowing problem from any sources of fund is to pay a high rate of interest and to face a flat refusal if weak collaterals. Most financial institutions give short-term loan only but they do not support against high risk and expenses. The practical suggestion is the government must raise SIFO present operation to level a special

financial institution, preferably in the form of state-enterprise. The minimum limit for loan to each borrower should be increased to 3 million Baht and to expand its net works throughout all the provinces and to strengthen public-relations. The useful measures ought to be brought to use are credit guarantee program, machinery hire-purchase, discounting bills etc. Besides, the Bank of Thailand should play an active role, such as to provide the re-discounting bills and re-financing facilities for commercial banks and finance companies in easy terms, and to reduce the legal reserve requirement and other regulations for them to enable to give long-term loans.

The financial management problem is that the entrepreneurs often deny the mismanagement of their assets and liabilities, so they misallocate the scarce resources. They let the firms lack of financial liquidity and go bankrupt at the end. The suggestion is the managers must seek for the thorough financial knowledge, to learn to use the accounting data efficiently, they can do by getting the training courses from outside service centers. In this matter, the state-owned financial institution should provide experienced officers to give comprehensive consultation services along with the loan. Then, the development of small-scale industries will reach the successful target and this move will eventually boost up the national economy as a whole.

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยความรู้ความกรุณาจากคุณเสรี สุคนธ์สิทธิ์ ผู้จัดการสำนักงาน
ธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม กระทรวงอุตสาหกรรม ในการรับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา โดยให้คำ
แนะนำปรึกษาอันเป็นประโยชน์ตลอดจนช่วยตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และผู้ช่วยศาสตราจารย์
สมาสี จิระมิตร ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ได้กรุณาทบทวนและให้คำแนะนำอันเป็น
ผลให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้เขียนใคร่ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงที่ให้ความช่วยเหลือใน
การศึกษานี้

นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการ สมาคมและสถาบันการเงินต่าง ๆ ที่กรุณาให้
ความช่วยเหลือด้านข้อมูล คือ

คุณบุญ เสียวไพโรจน์	ผู้อำนวยการศูนย์เพิ่มผลผลิตแห่งประเทศไทย
คุณอุดม แก้วคตชะศิริ	กรรมการและผู้อำนวยการฝ่ายสินเชื่อ
บริษัท ตะวันออกฟายแนนซ์ จำกัด
คุณคณิต เล้าลิขิตนนท์	กรรมการและผู้จัดการอาวุโสฝ่ายการค้า
ธนาคารเอเชียทรัสต์ จำกัด
คุณชจิต อธิยะพานิช	ผู้จัดการธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาประตูน้ำ
คุณตระกูล ฉัตรตรงค์	เจ้าหน้าที่สินเชื่อ ธนาคารเอเชีย จำกัด
คุณทัศนาศรี รัชตโพธิ์	หัวหน้าหน่วยซื้อลดตัวเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย
คุณอนันต์ เป้ากำแหง	ผู้จัดการศูนย์ขยายงานสัมพันธ์วงศ์
บริษัท อาคเนย์ประกันภัย จำกัด
คุณสมเจตน์ วัฒนสินธุ์	นายกสมาคมการค้าอุตสาหกรรมขนาดย่อม
คุณชุติมา ตูลยะเสถียร	กรรมการผู้จัดการบริษัท สิ้นสัมพันธ์การลงทุน จำกัด

จึงขอขอบพระคุณอย่างสูงรวมทั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม
ซึ่งได้กรุณาสละเวลาช่วยเหลือรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี เจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงินต่าง ๆ
เจ้าของโรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อมซึ่งให้ความร่วมมือในการศึกษา บรรณารักษ์ห้องสมุดของ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและบริษัท เงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยทุก ๆ ท่านไว้ ณ ที่นี้ด้วย

พีระ ภัคดีแจ่มใส

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
รายการตารางประกอบ	ช
รายการภาพประกอบ	ฎ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการศึกษาและค้นคว้า	๒
ขอบเขตของการศึกษาและค้นคว้า	๓
วิธีการดำเนินการศึกษาและค้นคว้า	๔
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา	๗
บทที่ ๒ ลักษณะทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมขนาดย่อม	๘
คำจำกัดความของอุตสาหกรรมขนาดย่อม	๘
ความแตกต่างระหว่างอุตสาหกรรมขนาดย่อมกับขนาดใหญ่	๑๑
การจัดแบ่งประเภทอุตสาหกรรม	๑๒
ระเบียบวิธีการก่อตั้งโรงงานอุตสาหกรรม	๑๓
กฎหมายเกี่ยวกับอุตสาหกรรมขนาดย่อม	๑๘
สภาพทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมขนาดย่อม	๒๐
- โครงสร้างทางการเงิน	๒๐
- วัตถุประสงค์ในการผลิต	๒๑
- การตลาด	๒๑
- เทคโนโลยีในการผลิต	๒๒
- แรงงานในการผลิต	๒๓
- การบริหารงาน	๒๓
คุณสมบัติของผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรม	๒๔
ผลตอบแทนจากการลงทุน	๒๕

บทที่ ๓	ความสำคัญของอุตสาหกรรมขนาดย่อม	๒๘
	บทบาทของอุตสาหกรรมทั่วไปในการพัฒนาเศรษฐกิจ	๒๘
	บทบาทของอุตสาหกรรมขนาดย่อมต่อเศรษฐกิจ	๓๐
	อุตสาหกรรมขนาดย่อมกับนโยบายของรัฐ	๓๓
	- แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ ๑-๔ กับนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรม	๓๓
	- อุตสาหกรรมเพื่อส่งออกและทดแทนการนำเข้า	๓๕
	- อุตสาหกรรมและดุลย์การค้า	๓๗
	- มูลค่าเพิ่มและการจ้างงาน	๔๐
	- การพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทย	๔๒
บทที่ ๔	แหล่งเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม	๔๘
	ความต้องการเงินทุน	๔๘
	แหล่งเงินทุนจากนอกสถาบันการเงิน	๕๕
	แหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินและสถาบันอื่น ๆ	๖๒
	✓ - ธนาคารพาณิชย์	๖๒
	✓ - บริษัทเงินทุน	๗๓
	- บริษัทเครดิตฟองซิเออร์	๘๓
	/ - บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	๘๗
	- ธนาคารแห่งประเทศไทย	๑๐๕
	- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	๑๒๕
	- นิคมอุตสาหกรรม	๑๒๖
	- บริษัทประกันชีวิตและบริษัทประกันวินาศภัย	๑๓๕
	- สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม	๑๔๔
	โครงสร้างของแหล่งเงินทุน	๑๔๕
	ภาระดอกเบี้ยของอุตสาหกรรมขนาดย่อม	๑๔๗
บทที่ ๕	ขอบเขตการช่วยเหลือจากสถาบันการเงินของรัฐ	๑๕๕
	สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม กระทรวงอุตสาหกรรม	๑๕๕
	ข้อจำกัดในการดำเนินงานและทางเลือก	๑๕๘

	หน้า
มาตรการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของการช่วยเหลือด้านการเงิน	๒๐๔
- โครงการค้ำประกันสินเชื่อ	๒๐๔
- การเข้าซื้อเครื่องจักร	๒๐๘
- การเข้าร่วมทุนในกิจการอุตสาหกรรม	๒๐๘
- Refinancing	๒๐๙
- การรับช่วงซื้อลดตัวเงิน	๒๑๐
- สมาคมอุตสาหกรรมขนาดย่อม	๒๑๐
บทที่ ๖ อุปสรรคและปัญหา	๒๑๒
วิธีพิจารณาตรวจสอบสินเชื่อ	๒๑๒
อุปสรรคและปัญหาซึ่งกระทบกระเทือนต่อการจัดหาเงินทุน	๒๓๗
- อุปสรรคด้านการเงิน	๒๓๗
- ปัญหาทั่วไปของการประกอบอุตสาหกรรมขนาดย่อม	๒๓๙
ทางแก้ไข	๒๔๔
บทที่ ๗ การช่วยเหลือทางการเงินแก่อุตสาหกรรมขนาดย่อมในต่างประเทศ	๒๔๗
ประเทศญี่ปุ่น	๒๔๗
ประเทศฟิลิปปินส์	๒๖๒
ประเทศฝรั่งเศส	๒๖๖
ประเทศเม็กซิโก	๒๖๗
ประเทศนอร์เวย์	๒๖๘
ประเทศสวีเดน	๒๖๙
ประเทศมาเลเซีย	๒๗๐
ประเทศเกาหลี	๒๗๑
ประเทศอินเดีย	๒๗๒
บทที่ ๘ สรุปและข้อเสนอแนะ	๒๗๔
บรรณานุกรม	๒๘๓
ประวัติ	๒๘๗

รายการตารางประกอบ

ตารางที่		หน้า
๑	ดุลยการค้าและดุลการชำระเงิน ปี ๑๙๖๓-๑๙๗๗	๓๗
๒	มูลค่าเพิ่มปี ๒๕๑๘	๔๑
๓	จำนวนโรงงานที่ขอตั้งขยายและได้รับอนุญาต ปี ๒๕๑๒-๒๕๒๐	๔๕
๔	จำนวนโรงงานที่ได้รับบัตรส่งเสริม ปี ๒๕๑๒-๒๕๒๐	๔๕
๕	จำนวนผู้ยื่นคำร้องขอกู้เงิน ปี ๒๕๐๗-๒๕๒๐	๕๐
๖	จำนวนผู้ยื่นคำร้องขอกู้เงินแยกเป็นรายจังหวัด เปรียบเทียบระหว่างปี งบประมาณ ๒๕๑๙ กับปีงบประมาณ ๒๕๒๐	๕๑
๗	ความต้องการเงินทุนแบ่งตามภาค ปี ๒๕๒๐	๕๓
๘	ยอดเงินขอกู้แยกตามวัตถุประสงค์ ปี ๒๕๑๗-๒๕๒๐	๕๔
๙	โครงสร้างความต้องการเงินทุน ปี ๒๕๑๗-๒๕๒๐	๕๕
๑๐	การให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์แบ่งตามวัตถุประสงค์ ปี ๒๕๑๖-๒๕๒๐	๖๘
๑๑	สัดส่วนการให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์แบ่งตามวัตถุประสงค์ ปี ๒๕๑๖-๒๕๒๐	๖๙
๑๒	ธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศไทย	๗๑
๑๓	ธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในต่างประเทศ	๗๒
๑๔	การให้กู้ยืมของบริษัท เงินทุนและหลักทรัพย์แบ่งตามวัตถุประสงค์ ปี ๒๕๑๙-๒๕๒๐	๗๖
๑๕	ยอดเงินให้กู้ ปี ๒๕๑๖-๒๕๒๐ ของบริษัทเงินทุน	๗๗
๑๖	เงินให้กู้ยืมแยกตามประเภทลูกหนี้ระยะเวลาชำระคืนของบริษัทเงินทุน A จำกัด	๗๘
๑๗	รายชื่อบริษัท เงินทุนและหลักทรัพย์	๗๙
๑๘	รายชื่อบริษัท เครดิตฟองซิเออร์	๘๔
๑๙	อุตสาหกรรมที่ได้รับอนุมัติเงินกู้จากบริษัท จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๒๐	๙๗
๒๐	อุตสาหกรรมที่ได้รับอนุมัติเงินกู้จากบริษัทตั้งแต่เริ่มกิจการ	๙๘
๒๑	เงินกู้ที่อนุมัติตั้งแต่ปี ๒๕๐๓-๒๕๒๐	๙๙
๒๒	เงินกู้ที่อนุมัติจำแนกตามวัตถุประสงค์และที่ตั้งภูมิศาสตร์ ปี ๒๕๐๓-๒๕๒๐	๑๐๐

ตารางที่

หน้า

๒๓	การค้าประกันและยอดค้าประกันคงค้าง	๑๐๑
๒๔	วงเงินให้กู้ตามโครงการ พ.ศ. ๒๕๐๓-๒๕๒๐	๑๐๔
๒๕	ยอดรับช่วงซื้อลดตัวเงินคงค้างแต่ละไตรมาส ปี ๒๕๑๙-๒๕๒๐	๑๒๒
๒๖	การรับช่วงซื้อลดตัวสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม ปี ๒๕๒๐ เทียบกับปี ๒๕๑๙ แยกเป็นประเภทอุตสาหกรรม	๑๒๒
๒๗	ยอดเงินให้กู้จากบริษัทประกันวินาศภัยปี ๒๕๑๙-๒๕๒๐	๑๓๗
๒๘	การจัดส่วนทรัพย์สินของบริษัทประกันวินาศภัย ปี ๒๕๑๗-๒๕๒๐	๑๓๘
๒๙	รายชื่อบริษัทประกันวินาศภัย	๑๓๙
๓๐	ยอดเงินให้กู้จากบริษัทประกันชีวิต	๑๔๑
๓๑	การจัดสัดส่วนทรัพย์สินของบริษัทประกันชีวิต	๑๔๒
๓๒	รายชื่อบริษัทประกันชีวิต	๑๔๓
๓๓	โครงสร้างแหล่งเงินทุนเริ่มแรกในการประกอบการ ขนาดการจ้างงาน ๑๐-๔๙ คน	๑๔๔
๓๔	แหล่งเงินทุนในการก่อตั้งกิจการแบ่งตามขนาดกิจการ	๑๔๖
๓๕	โครงสร้างแหล่งเงินทุนในการดำเนินงานปัจจุบัน ขนาดการจ้างงาน ๑๐-๔๙ คน	๑๔๗
๓๖	โครงสร้างอัตราดอกเบี้ยเฉลี่ย แบ่งตามขนาดการจ้างงานและแหล่งเงินทุน	๑๔๘
๓๗	อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงของเครดิตจากเจ้าหนี้การค้า	๑๕๐
๓๘	อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงของการขายลดเช็ค	๑๕๑
๓๙	อัตราดอกเบี้ยการเข้าซื้อที่แท้จริงต่อปี	๑๕๓
๔๐	งบประมาณเงินทุนหมุนเวียนให้กู้สำหรับอุตสาหกรรมขนาดย่อม ปี ๒๕๐๗-๒๕๒๑	๑๗๐
๔๑	ยอดเงินฝากและเงินสมทบ ปี ๒๕๐๗-๒๕๒๑	๑๗๑
๔๒	ดอกเบี้ยรับ ปี ๒๕๐๘-๒๕๒๑	๑๗๒
๔๓	ค่าวิเคราะห์โครงการ ปี ๒๕๑๙-๒๕๒๑	๑๗๓
๔๔	รายได้รายจ่ายของสำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ปี ๒๕๐๘-๒๕๒๑	๑๗๔
๔๕	จำนวนเงินกู้อนุมัติ ปี ๒๕๐๗-๒๕๒๑	๑๗๘
๔๖	ยอดเงินที่อนุมัติให้กู้แยกตามวัตถุประสงค์ของการกู้ ปี ๒๕๐๗-๒๕๒๑	๑๗๙

ตารางที่

หน้า

๔๗	ยอดเงินกู้อนุมัติแยกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี ๒๕๐๗-๒๕๒๑	๑๘๐
๔๘	ยอดเงินที่อนุมัติให้กู้แยกตามประเภทและชนิดของอุตสาหกรรม ตั้งแต่ริเริ่ม กิจการจนถึงสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๑๙	๑๘๑
๔๙	การวิเคราะห์สัดส่วนเงินกู้อนุมัติแยกประเภทอุตสาหกรรม ปี ๒๕๐๗-๒๕๑๙	๑๘๐
๕๐	ยอดเงินที่อนุมัติให้กู้แยกเป็นรายจังหวัดในภาคต่าง ๆ	๑๘๑
๕๑	การวิเคราะห์สัดส่วนเงินกู้แยกตามภาคต่าง ๆ ปี ๒๕๐๗-๒๕๒๑	๑๘๔
๕๒	ยอดเงินที่อนุมัติให้กู้แยกตามขนาดของเงินที่อนุมัติ เปรียบเทียบปีงบประมาณ ๒๕๒๑	๑๘๕
๕๓	ระยะเวลาการชำระคืนเงินกู้ ปี ๒๕๐๗-๒๕๑๘	๑๘๖
๕๔	จำนวนคนงานที่เพิ่มขึ้นตามโครงการหลังจากได้รับอนุมัติให้กู้เงินแล้ว	๑๘๗
๕๕	ยอดเงินทุนเดิมของอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุมัติให้กู้เงินไปแล้ว ปี ๒๕๑๗-๒๕๒๑	๑๘๗
๕๖	รายละเอียดที่ดิน	๒๑๗
๕๗	รายละเอียดสิ่งปลูกสร้าง	๒๑๘
๕๘	รายละเอียดอาคารและสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ	๒๑๙
๕๙	รายละเอียดเครื่องจักรอุปกรณ์	๒๒๐
๖๐	รายละเอียดวัสดุที่ใช้ในการผลิต	๒๒๑
๖๑	รายละเอียดราคาค่าต้นทุน	๒๒๒
๖๒	รายละเอียดบัญชีประมาณการรายได้รายจ่ายของกิจการ	๒๒๓
๖๓	รายละเอียดผลกำไรขาดทุน	๒๒๔
๖๔	รายละเอียดราคาสินค้า	๒๒๗
๖๕	รายละเอียดลูกค้าประจำ	๒๒๘
๖๖	รายละเอียดตำแหน่งหน้าที่และอัตราค่าจ้าง	๒๓๐
๖๗	รายละเอียดวัตถุประสงค์การขอเงิน	๒๓๒
๖๘	รายละเอียดเงินลงทุนตามโครงการ	๒๓๓
๖๙	รายละเอียดแสดงความสามารถในการชำระดอกเบี้ยและคืนเงินต้นของ นายชาญชัย เขียวชาญ	๒๓๖

ตารางที่

หน้า

๗๐	คำร้องขอฎีกาฎีกาปฏิเสศเนื่องจากหลักทรัพย์ไม่พอและ เนื่องจากเหตุอื่น ปี ๒๕๐๗-๒๕๑๘	๒๓๘
๗๑	ปัญหาและอุปสรรคของการหาแหล่งเงินทุนจากภายนอก ขนาดการจ้างงาน ๑๐-๔๘ คน	๒๔๑
๗๒	ความต้องการช่วยเหลือจากรัฐบาล ถ้าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมให้ได้ผล อย่างจริงจัง	๒๔๒
๗๓	ยอดเงินให้กู้ของ .SBFC แก่วิสาหกิจขนาดย่อม ปี ๑๙๗๑-๑๙๗๖	๒๖๐
๗๔	ยอดลูกหนี้เงินกู้ ณ. ๓๑ มีนาคมของทุกปีของ SBFC ระหว่าง ๑๙๗๒-๑๙๗๗	๒๖๐
๗๕	ยอดลูกหนี้เงินกู้ของวิสาหกิจขนาดย่อมแบ่งตามสถาบันการเงินผู้ให้กู้ในประเทศ ญี่ปุ่น ปี ๑๙๗๗	๒๖๑

รายการภาพประกอบ

แผนภาพที่

หน้า

๑	การแบ่งอุตสาหกรรมขนาดย่อม	๑๐
๒	แนวทางการขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน	๑๗
๓	ผลตอบแทนจากการลงทุนของอุตสาหกรรมขนาดย่อม	๒๖
๔	การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสินค้าออก	๓๔
๕	จำนวนโรงงานที่จดทะเบียนไว้ ณ. กระทรวงอุตสาหกรรมปี ๒๕๔๕-๒๕๑๔	๔๔
๖	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย	๔๗
๗	ผลกระทบต่อกิจการเมื่อค่าใช้จ่ายด้านการเงินสูง	๑๕๔
๘	การจัดองค์การของสำนักงานธกจอุตสาหกรรมขนาดย่อม	๑๖๑
๘	สายการปฏิบัติงานของสำนักงานธกจอุตสาหกรรมขนาดย่อม	๑๖๘
๑๐	การวิเคราะห์จุดแข็งของโครงการ	๒๒๖
๑๑	การแบ่งส่วนงานของชาภูชัย เบเกอรี่	๒๒๙
๑๒	สาเหตุของปัญหาด้านการเงิน	๒๔๔
๑๓	การจัดองค์การของ SBFC	๒๕๓